

76Ko gazte beteranoen bazkaria

1976an jaiotakoak, zer gara? Gazte beteranoak edo beterano gazteak? Urte hartan Erreterian jaiotako guztiok berriro elkarrekin bildu eta galdera erantzuteko aukera izan genuen 2016ko azaroaren 5ean kintokideok ospatu genuen bazkari erraldoi hartan. 40 urteak bete izana ez delako egunero ospatzen.

Iñigo Legorburu Arregi
Argazkiak: "Pelukas" Ramos

Bazkaria azaro hasieran egin bazen ere, gauzak dexente aurreragotik hasi ziren mugitzen. Lide Garbarain, Mikel Leitza, Oihan Zubieta, Aitor Albistur eta Xabier Vesgak ikastolakide eta gelakide izandakoek osatu zuten talde antolatzailea, eta urtearen hasieratik ekin zioten egun handirako motorrak berotzeari.

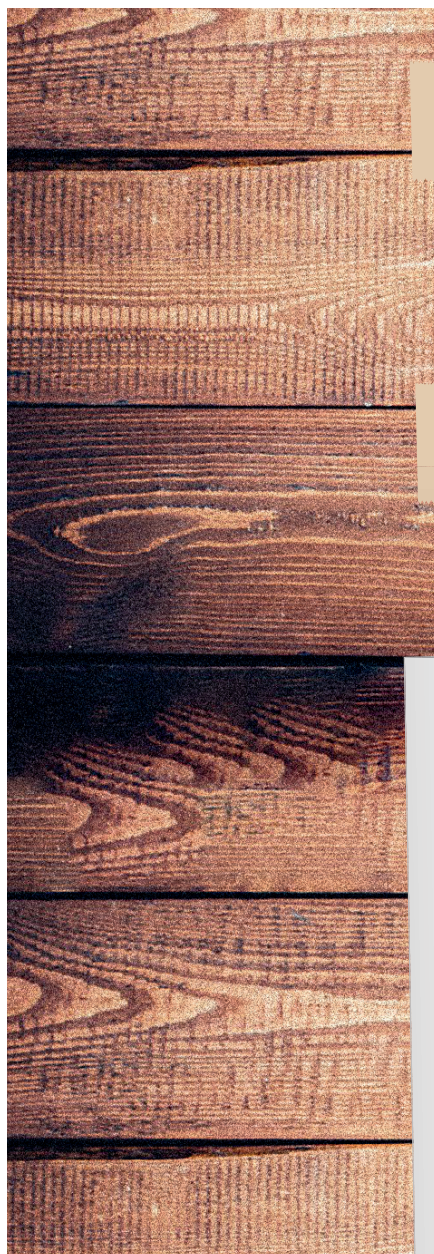
Izan ere, belaunaldi berekoen arteko bazkari bat antolatzea xinplea, dirudien arren, konplexua ere badelako. Hasieratik, mila galderari erantzun behar izan zioten euren artean, hala nola: "Zein da datarik onena halako zerbait antolatzeko?", "Nori zuzendu, gertuenekoei edo deialdi ahalik eta zabalena egin?", "Arrakastarik izan dezake halako deialdi batek?"...

Halako eta bestelako galderak, bidean aurrera egin ahala erantzuten joan zirenak. Egunari eta lekuari dagokionez, bazkaria izanda, azaroa izateak bazeukan bere zentzua aterpean egingo zen ekitaldi bat zelako, eguraldiaren menpe egon gabe, eta urte amaie-

ran pilatzen hasten diren *konpromisozko* bazkari eta afarietatik nahiko urruti zegoelako, datei zegokienean behintzat. Bestalde, azaroa bera ere klasiko bihurtu da kintokideen ospakizunetarako, antza; halako ekitaldi ugari pilatzen dira hilabete horretan.

Bestalde, hautaturiko lekua Egi-luze sagardotegia izan zen, herritik gertu eta espazio zabalekoa; deialdiak izan zezakeen arrakastaren baitan malgutasunez jokatzeko aukera ematen zuen.

Ekitaldia prentsan eta sare sozialetan iragartzea izan zen hurrengo pausoa, ahoz ahokoarekin batera. Kon-

tu korronte baten zenbakia iragartzen zen eta bertan norberak bere izenean dirua sartuta, hura izango zuen bazkarirako txartela.

Hortik aurrera, eta jendeak nola erantzungo zuen ikustearekin batera, gauza txikiagoak lotzen jardun zen talde antolatzailea hurrengo hilabeteetan. Autobusak lotu, txapak eta estetika diseinatu, sare sozialetan tantaka-tantaka informazioa filtratu, alor ekonomikoan gauzak finkatu... uda hasierarako, hainbat gauza lotuak zeuden.

Baina garrantzikoena zen ordurako jada aldaketa bat gertatua zela: bazkari soil bat izan behar zuena, egun osoko ekitaldi bilakatua zela. Izan ere, ordurako bazkal aurreko juntadizoa goxatzeko asmoz, otordu aurreko poteo erraldoi bat eta arratsalde-gau partearako sorpresa bat prestatzen hasia zen lantaldea.

Uda hastearekin batera, mundua gelditu egiten da hein batean, eta bazkarirako izen-emateak ere bere barealdia pairatu zuen. Barealdi hura udazkenean etorriko zen ekaitzaren aurrekaria suertatuko zen, ordea...

Irailarekin batera eta data gerturatu ahala, izen-ematea berriro pixkanaka martxan jarri eta urrirako etorri zen iragarritako izen ematearen benetako uholdea. Lantaldea erabat murgilduta antolakuntzan, ahoz-ahokoak eta sare sozialetako argazki, iruzkin eta sorpresa baten iragartzeak irakiten jarri zuten giroa. Azkenerako, 106 pertsonak eman genuen izena egun handirako.

Azaroaren bosgarrena heze jaio zen ordea. Iraila eta urria euri gutxikoak izanda, udazkenari egun horretan otu zitzaion bisita egitea. Eguerdiko 12etarako geneukan egina hitzordua Zumardian, bertako lau tabernatan poteoari ekiteko asmoz. De Cyne Reina, Arkaitza, Kerala eta Gamon 14 tabernekin antolatzailleekin aurretik hitz egin bezela, egunerako presatuak zituzten jaki eta trago goxoak bazkariarekin batera hitzartutako txartelekin trukatu genituenak. Tartean, egunaren nondik norakoaren argazkiak ateratzen, *Pelukas* Ramos aritu zen. Bere argazki-kamera eskuan, bertaratu ginenon argazkizko testigantza eder, oso eta txukun bat egitea izan zuen bere xede. Eta baita lortu ere.

Egi-luzerako autobusa iritsi bitartean, hantxe arituginen denok hizketan eta kontuak berrituz. Hasierako muxu eta besarkadek tertuliari eman zioten bide, konplizitatezko begiraden artean. Herritik zein kanpotik etorritako jendea egonda, Casteldefels-etik propio bazkarira etorritako emakume batek jarri zuen *record* geografikoa. Tartean ere, Oion, Goizuetta, Getxo... eta beste hainbat herritatik etorritakoak bildu ginen. Ikastetxeei dagokienez, Viteri, Hijas de la Cruz, Iztieta, Telleri, Orereta ikastola... eta herrian egondako (eta desagertutako) ikastetxe guztiek izan zuten euren ordezkaritza.

Jada Egi-luzen bertan, egunerako prestaturiko *photocall* eder baten aurrean nahi genuenarekin argazkiak ateratzeko aukera baliatu genuen, mahaietan eseri aurretik. Ikerketa soziologiko baterako balioko lukeen moduan eseri ginen talde ezberdinok: batzuk gelaka, besteak kuadrillaka, ikastetxeka... mila modu, baina era bakarrean: denok ere, harmonia ederrean.

Han ere, zizka-mizka batzuk probatu eta txotx eta txotx artean, sagardotegiko menuari ekin genion 106 bazkaltiarrek. Tartean agertu ziren 1961. urteko kintokideak ere, han bazkaltzeko asmoz. *Zuek azkar hasi zarete ospakizunetan!* esan ziguten behin baino gehiagotan algara artean... inbidia bera ere sanoa izan daitekeen seinale!

Bazkaria luze eta goxo joan zen, baina bazkalostea ezin izan genuen gehiegi luzatu... han ez behintzat, gero sorpresa zetorrelako! Eta *Pelukas* Ramosen esanetara egindako hainbat argazki kolektiboren ostean, Niessen plazara jaitsi gintuzten autobusek, eguneko hirugarren zatiari hasiera emateko sorpresaren bidez.

Eta aurretik iragarritako sorpresa, *Rockalean* taldearen kontzertua suertatu zen. *Pirata* Moreno eta bere taldekideek gure belaunaldiarentzako ereserki izan diren abestiak jo zituzten: *Lau teilatu, Ilargia, Xalbadorren heriotzean, No hay tregua...* eurek egindako bertsoiek gure eztarri urratuen laguntza izan zuten eta jendea dantzari jartzeko eragozpenik ez zuten izan. Bere logika ere bazuen ekitaldiak: 76koa kalean hazitako belaunaldia izanik, gure ospakizunaren zati bat kalean gertatzeak *justizia poetiko*-tik dexente zuen!

Argazkia: Pelukas

Eta horrela iritsi ginen gauera, kantu eta dantza artean...

Gauak luze jo zuen batzuentzat, besteok azkarrago erretiratu ginen bitartean. Baina ordu txikietara arte egon zirenen artean ere, harmonia eta enpatia nabaria izan zen, halako egun batek jende berria ezagutu eta lagun zaharrek berradiskidetzeko balio izaten duelako.

Handik 5 urtera berriro elkar ikusiko genuen promesa egin genion elkarri. Batzuk jada, halako zerbait urtero egitea proposatu bazuten ere; hain ekitaldi erraldoi bat antolatzeak duen lana ikusita, bideragarria ez dela argi geratu da, eta, gainera, magia pixka bat galduko luke... Beraz, bost urteko epe-muga hobetsita, orain zain gelditzea besterik ez zaigu gelditzen.

Hasierako galderari erantzunez, jarri genuen giroa eta martxa ikusita, oraingoz gazte beteranoak garela argi gelditu da. Hemendik lau urtera, beterano gazteak izango ote garen? Hori etorkizunak esango du...

**baina
etorkizuna
beti izan da
gaztea!!**